

РАЗГОВОР СА ИНФЕКТОЛОГОМ ДР МИЛИВОЈЕМ ЋУРИЋЕМ

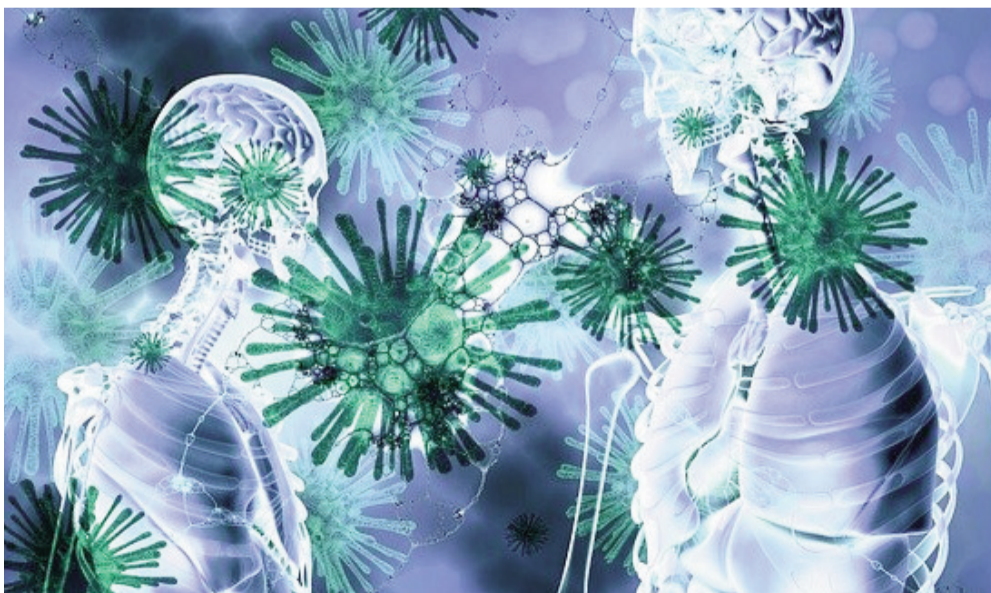
ИСКУСТВО НАС ЈЕ МНОГО НАУЧИЛО

Пре него што се Шабац очи у очи суочио са изазовима које са собом носи епидемија Ковида 19, др Миливоје Ћурић, инфектолог шабачке Опште болнице, водио је борбу са вирусом у Београду. Прво као лекар, а нешто касније и као пацијент.

Крајем марта отишао да буде испомоћ у пријемној амбуланти Клинике за инфективне и тропске болести. Тада су сви ковид позитивни пацијенти хоспитализовани у Београду. Већ 10. априла и сам је постао један од њих и 16 дана провео на болничком лечењу са средње тешком клиничком сликом. Тамо је био и сведок најтежих ситуација које ова болест са собом носи.

—Први случај ковида у Шапцу регистрован је док сам био у Београду. Тада су само Клиника за пулмологију и Инфективна клиника хоспитализовале пацијенте са ПЦР позитивним тестовима, а једино је Инфективна клиника имала пријемно — тријажну амбуланту. Због великог обима посла позивали су инфектологе из унутрашњости у испомоћ. Имали смо сву неопходну заштитну опрему, вољу и били смо бројни, али је број пацијената био огroman. Санитети су непрестано довозили људе које смо ми прослеђивали на хоспитализацију, прича др Ћурић о свом првом сусрету са корона-

“Биле су хоспитализоване целе породице и десило се више случајева да пацијенту у болници јаве за смрт неког из породице, сина или мајке. Знали смо да ће услед запаљења плућа неки људи имати проблема и касније. Међутим и они који су имали лакше симптоме почели су да пријављују продужено замарање или недостатак ваздуха. Основна мера је да се људи мало мање друже док ово не прође” прича за “Глас Подриња” др Миливоје Ћурић, инфектолог шабачке Опште болнице

вирусом у првом таласу епидемије у Србији.

Каже да је најтеже ствари видео док је био хоспитализован.

—Биле су хоспитализоване целе породице и десило се више случајева да пацијенту у болници јаве за смрт неког из породи-

це, сина или мајке. После се то дешавало и код нас у Шапцу, али први шок услед тога сам доживео тамо као пацијент. Са

ИСКУСТВО ИЗ ПРВЕ РУКЕ

Др Миливоје Ћурић осетио је прве симптоме 9. априла увече. Имао је повишену температуру. Сутрадан је тестиран, а поподне је стигао позитиван резултат.

—Одмах сам се јавио директору Инфективне клинике доц. др Горану Стевановићу који ми је рекао да се спремим за хоспитализацију. Болест тада није била довољно позната. Знали смо да много тога о њој не знамо и да је ток непредвидив. Првих седам дана сам имао константну температуру, али се нисам осећао лоше. Осмог дана температура је почела да расте. Знали смо да се болест погоршава у другој недељи и да код неког дође до такозване “цитокинске олује”. Не знате да ли ће вас то довести до респиратора и чекаће. Имам на телефону пулсни оксиметар за мерење сатурације кисеоника у крви и тако сам тај осми дан провео са прстом на сензору. Видео сам се на респиратору. Следећег дана је већ било боље, прича др Ћурић сада већ кроз шалу, али каже да се нерадо сећа тог периода.

мном у соби је био човек стар 35 година који је услед компликација више од 30 дана провео на респиратору. На срећу, изборио се и победио, наводи др Ћурић неке од утисака које носи из дана када је и сам био ковид позитивни пацијент у болници.

По повратку у Шабац заједно са колегицом је бринуо о пацијентима на инфективном одељењу. Било их је у неком тренутку и 32. Истовремено су га свакодневно консултовали и из других делова Болнице, највише због прописивања компликованијих терапија. Позиви нису престајали ни

”

ЗА МАЊЕ ОД ГОДИНУ ДАНА ОТКАКО ЈЕ ВИРУС ИЗОЛОВАН ЛЕКАРИ СУ НАУЧИЛИ МНОГО. ЈЕДНА ОД СТВАРИ КОЈА СЕ НИЈЕ МОГЛА НИ НАСПУТИТИ НА ПОЧЕТКУ ЈЕСТЕ ТАКОЗВАНИ ПОСТ-КОВИД СИНДРОМ, ОДНОСНО ПОЈАВА ДА ПО ИЗЛЕЧЕЊУ ОД ВИРУСА ПАЦИЈЕНТ НИЈЕ ОПОРАВЉЕН

када се радно време заврши.

—Као и свака друга болест и ова има свој ток и еволуцију. Че-